

Morálka mužstva

Jak jsem rostl, všiml jsem si, že tatínek často nebývá večer doma. Vracíval se pak, jak říkávala maminka, v povznesené náladě, jenže maminka, která na něj doma čekávala, z dlouhého čekání náladu povznesenou neměla, a tak mne někdy budil v noci křik.

Jednou ráno po takové hádce, která byla příliš hlasitá a tatínek zřejmě usoudil, že jsem ji nemohl přeslechnout, mi všechno vysvětlil. Řekl mi, že se netoulá po večerech jen tak pro nic za nic, naopak, že dělá moc důležitou věc, kterou maminka nemůže pochopit, protože nemá sportovního ducha.

Vylíčil mi, že se večer schází se svými spoluhráči v pivnici Tunel v rohu náměstí, aby společně pozvedli morálku mužstva. Protože někdy, když utrpí porážku, nebo je naopak čeká zápas s nějakým důležitým soupeřem, tak si objednájí pivo, což sice mamince vadí, ale není to důležité, protože důležité je, že nad tím pivem probírají všechna pro a proti, všechny možnosti a způsoby, takže se jim nakonec ten soupeř nebo ta porážka nezdají tak závažní, ale naopak si uvědomí své vlastní přednosti a to je právě velmi důležité, protože pak na hřišti mají patřičné sebevědomí a soupeře se nebojí, protože věří ve svou šťastnou hvězdu — a to je moc důležité, a když se to povede, říká se tomu dobrá morálka mužstva.

Jindy zase, když mužstvo má před zápasem na hřišti soupeře, musí se morálka také patřičně utužit, protože domácí pochopitelně

podporují svůj tým a bývají to často tisíce lidí, kteří na vás křičí a pískají a hrozí, kdykoli se dostanete k míči, aby člověk začal být nesvůj a nebyl schopen se dostat na správný výkon. Tehdy hráč nesmí myslet na ty zástupy nepřátel, ale jen a jenom na svoje vlastní mužstvo, na těch zbývajících deset hráčů.

Je jasné, že když těch pouhých deset spoluhráčů musí vyvážit křik a výhružky nepřátelských davů, že musí být opravdoví kamarádi, aby člověk věděl, že má krytá záda, aby věděl, že ho někdo podrží, aby se nerozklepal v běsnícím nepřátelském kotli.

Snad i malému klukovi je jasné, že takové kamarádství nepadá z nebe, ale musí se pro něj něco udělat — a to něco se právě nejlépe dělá v pivnici Tunel.

Přišlo mi to úžasné. Opravdu, když chce člověk střílet branky na straně dobra, nesmí zanedbat naprosto nic. Večer mne uspávala maminka jako dřív, ale když tatínek nebyl právě doma, držel jsem mu pod peřinkou pěsti. A doufal jsem, že utuží morálku, nezbytnou morálku svého mužstva.